

Společenský dialog pro novou kulturu

Papež František. Fratelli tutti, 198-199; 203; 215-217

198. Sbližovat se, rozmlouvat spolu, naslouchat, hledět jeden na druhého, vzájemně se poznávat, snažit se porozumět si a hledat společné body, to vše lze shrnout do jednoho slova: dialog. Jestliže se chceme setkávat a vzájemně si pomáhat, musíme rozmlouvat. O výhodách dialogu tu není třeba mluvit. Stačí jen pomyslet na to, čím by byl náš svět bez trpělivého dialogu mnoha ušlechtilých lidí, kteří udržují rodiny a komunity pospolu. Na rozdíl od neshod a sporů nebudí vytrvalý a odvážný dialog rozruch, ale nenápadně pomáhá světu žít lépe – mnohem lépe, než si dokážeme představit. Společenský dialog pro novou kulturu.

199. Někteří lidé se pokoušejí utéct před realitou a nalézt útočiště ve svém malém světě; jiní na ni reagují ničivým násilím. Ale „mezi sobeckou lhostejností a násilným protestem je vždycky možná jiná volba: dialog. Dialog mezi generacemi;

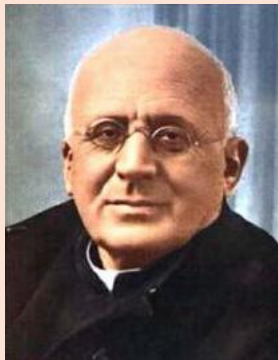
dialog v našem národě, protože všichni jsme lidé; ochota dávat i přijímat a zároveň být otevřený pravdě. Daná země vzkvétá, probíhá-li konstruktivní dialog mezi různými složkami jejího kulturního bohatství: mezi lidovou kulturou, univerzitní kulturou, kulturou mládeže, uměleckou kulturou, technologickou kulturou, ekonomickou kulturou, rodinnou kulturou i kulturou mediální“.

203. Opravdový dialog ve společnosti předpokládá, že jsme schopni respektovat názor druhého a připustit, že může obsahovat legitimní přesvědčení nebo zájmy. Už na základě své identity má druhý člověk co nabídnout a je žádoucí, aby důkladně odůvodnil a vložil své stanovisko, aby tak veřejná diskuse byla ještě komplexnější. Pokud jednotlivec nebo skupina žijí v souladu se svým smýšlením, pevně hájí své hodnoty a přesvědčení a rozvíjejí určitou myšlenku, je to tak či onak pro společnost bezesporu přínos. K tomu ale může docházet pouze v té míře, v jaké zde existuje opravdový dialog a otevřenost pro druhé. Vždyť „v pravém duchu dialogu rosteme ve schopnosti pochopit význam toho, co říkají a dělají druzí, i když to nemůžeme přijmout jako své vlastní přesvědčení. Tak je možné, abychom upřímně a otevřeně projevovali svou víru a pokračovali v dialogu, abychom hledali styčné body, a především abychom společně pracovali a angažovali se“.

215. „Život je umění setkání, i když v něm panuje tolik neshod.“ Často jsem vyzýval k rozvíjení kultury setkávání, schopné překračovat naše rozdíly a rozdělení. V rámci tohoto životního stylu se snažíme vytvářet vícestranný mnohostěn: jeho četné strany vytvářejí pestrou jednotu, v níž je „celek víc než jeho část“. Mnohostěn představuje společnost, v níž vedle sebe existují rozdíly – a ty se vzájemně doplňují, obohacují a osvětlují i uprostřed diskusí a navzdory výhradám. Každý z nás se může od druhého něčemu naučit. Nikdo není neužitečný, nikdo není nadbytečný. To také znamená, že je třeba nacházet způsoby, jak začlenit lidi žijící na periferiích života. Ti se totiž na věci dívají jinak a vidí ty dimenze skutečnosti, jež jsou mocenským centrem, v nichž padají závažná rozhodnutí, neviditelné.

216. Slovo „kultura“ odkazuje na něco, co je hluboce zakořeněno v lidu, na jeho nejhlubší přesvědčení a způsob života. Lidová „kultura“ je něco víc než nějaká abstraktní idea. Souvisí s jeho touhami, zájmy a nakonec i se způsobem, jakým lidé žijí svůj život. Mluvit o „kultuře setkávání“ znamená, že bychom jako lidé měli vášnivě usilovat o setkávání s druhými, o hledání kontaktů, budování mostů, plánování projektů, v nichž se počítá s každým. To se stane ambicí i stylem života. Aktérem této kultury je lid, a ne pouze jedna část společnosti, která zbytek uchlácholí profesionálními a mediálními metodami.

217. Sociální mír vyžaduje tvrdou práci a dovednosti. Snazší by bylo s trochou lstivosti a různých prostředků omezit svobody a rozdíly. Ale takový pokoj by byl povrchní a křehký, nebyl by plodem kultury setkávání, přinášející stabilitu. Integrovat rozdílnosti je mnohem obtížnější a pozvolnější proces, je však zárukou opravdového a trvalého pokoje. Tohoto pokoje se nedosáhne jen za pomoci těch, kdo jsou čisti a nezkažení, protože „i lidé, kteří mohou být kritizováni za své omyly, mohou nabídnout něco, co se nesmí ztratit“. Ani nepochází z přehlížení sociálních požadavků nebo potlačování nepokojů, protože to není „konsenzus od zeleného stolu či prchavý mír pro šťastnou menšinu“. Důležité je vytvářet procesy setkávání, procesy, které budují lid, schopný přijímat rozdíly. Vyzbrojme naše děti zbraněmi dialogu! Učme je bojovat dobrý boj za kulturu setkávání!

**Myšlenky dona
Rinaldiho**
(QC, červenec 1921)

- ❖ Je potřebná pravá vnitřní zbožnost. Oživujte úctu k Božskému Srdci častými střelnými modlitbami a častým duchovním přijímáním, pozdvihujte často svou mysl k Bohu, abyste v sobě zapálily oheň této úcty a přinášely ji tak na svých rtech a v citech svého srdce, abyste svým vřelým slovem získaly a vzbudily v duši bližního lásku a úctu k Božskému Srdci.
- ❖ Usilujte o to, aby se tato úcta rozšířila a pronikla do všech rodin. Pokud se snažíte zažehnout v srdci druhých tuto úctu, děláte dobře samy sobě, protože probouzíte a udržujete v sobě živé city lásky k Ježíši.
- ❖ Svět zapojuje všechnu svoji energii, aby zničil dobro a zahubil duše, takže je svou vychytralou mazaností přitahuje k zábavě a k záhubě. Musíte tedy také vy pracovat s takovou silou a energií, abyste duše zachránily.
- ❖ Vaše úcta k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu se musí zaměřit na tento cíl: zastavit zlo, předcházet mu tak, že se budete snažit v dobrém zaměstnat smysly svého bližního, odvrátit jej od zla. Vskutku, celý život Ježíše Krista i jeho smrt na kříži měly jediný cíl: spásu duší.
- ❖ Dělejte, co můžete. Pán si pro šíření svého učení nevolil velké tohoto světa: ani filozofy, ani učence, ani krále, ale chudobné rybáře, a s nimi obrátil svět a rozšířil evangelium.
- ❖ Pán si vybírá pokorné, protože chce, aby bylo zjevné, že to nejsme my, kteří konají, ale je to On, kdo působí. On používá nejnepatrnější věci k dosažení nejlepších výsledků, aby zazářila Jeho moc. Z naší strany stačí, abychom se připojili k Jeho touhám a pracovali pod Jeho vedením, protože my jsme malí a neschopní.

SCS INFO

„Dělejte všechno z lásky, nic z donucení“

Zde je prezentace Strenny na rok 2022. Hlavní představený ji oznámil před pár dny: „Je jasné, říká don Ángel, že v roce 2022, během kterého oslavíme čtyřsté výročí úmrtí sv. Františka Saleského, nemůže být tématem nic jiného, než jeho spiritualita a salesiánský duch Dona Boska, ze kterého náš otec a zakladatel čerpal a o kterém uvažoval v každém okamžiku, zvláště pokud šlo o stanovení výchovného a evangelizačního stylu - řečeno naším jazykem - začínající salesiánské kongregace: „Budeme si říkat salesiáni“. „Dělejte všechno z lásky, nic z donucení“ bylo oblíbené heslo svatého Františka Saleského.

„Novinky“ Božího království, které se objevily v Salesiánské rodině.

Od Strenny 2021 „všechno činím nové“ až po rozjímání onových věcech, které se v této době objevily v různých skupinách salesiánské rodiny. Takové bylo zamýšlení přednesené světovým zodpovědným salesiánské rodiny na letošní Consultě (poradě). Sekretariát v těchto týdnech připravuje vydání malé brožurky se sbírkou obdržených příspěvků týkajících se „Novinek Božího království“, které Pán ve skupinách Salesiánské rodiny v tomto čase vzbuzuje. Skutečná ukázka toho, co jsme prožili a co jsme se naučili.

Hojnost formačních setkání VDB

Tato doba je vzhledem k pandemii Covid určitě velmi zvláštní. Tato situace nám však nezabránila nabídnout intenzivní formaci jak pro zodpovědné, formátorky a rady v různých částech světa, tak pro různé skupiny, se zvláštní pozorností na skupiny závislé na centru, z nichž velká část je v Africe. Kromě toho každou poslední sobotu v měsíci se celý svět VDB spojuje k modlitbě růžence, koordinované jiným kontinentem. Obzory každé volontarie se tak otevřely a každá se mohla hmatatelně dotknout pocitu sounáležitosti, společenství a světového rozměru.

Požehnání věčných slibů CDB

Ano, požehnání. Volontéři s donem Boskem děkují Pánu za dar povolání a za věčné sliby různých bratrů z Ameriky, Afriky a Evropy. Kromě toho další bratři obnovili časné sliby a asi desítka mladých se zájmem o toto povolání zaklepala na dveře Institutu, aby zahájila období rozlišování. Nový důvod, aby se ti, kdo duchovně doprovází mladé, zabývali také touto cestou povolání.